

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie mei 2026

[ZWK WEBSITE](#)

[Wandelkringlied](#)

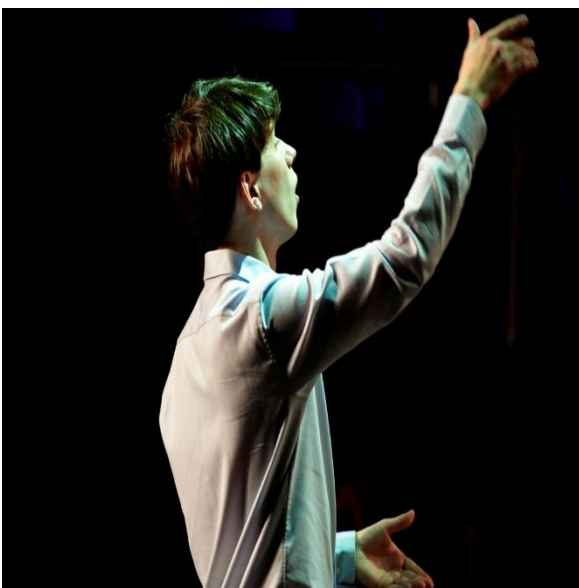
[Concerten](#)

Simon De Paepe: “Het wordt een schitterend concert”

Ongeveer veertien maanden nadat wij in DeSingel voor een uitverkochte zaal “The Armed Man” van de Engelsman Karl Jenkins uitvoerden, staan wij opnieuw met ruim 230 zangers in de schijnwerpers van de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen.

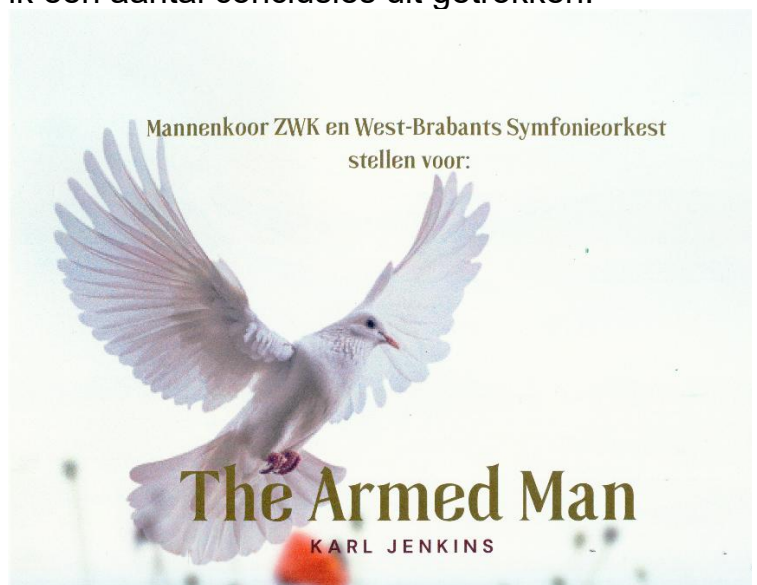
En alweer - ‘never change a winning team’ - is Simon De Paepe met zijn 29 jaar de dynamische dirigent van dienst. Amper één maand voor de uitvoering klinkt de man, die in Kapellen de cultuurprijs won, al enthousiast. “Het wordt een schitterend concert,” belooft hij. En daar heeft hij verschillende redenen voor.

Ben je tevreden dat we The Armed Man hernemen?

Simon De Paepe: “Zeker. Ik heb gereflecteerd op de uitvoeringen van vorig jaar en daar heb ik een aantal conclusies uit getrokken.

We willen nog beter doen. En het feit dat wij in de Elisabethzaal kunnen optreden, geeft daartoe een aantal enorme mogelijkheden.”

Zal er veel veranderen tegenover de vorige uitvoeringen?

“Ik heb achteraf natuurlijk aandachtig ons oor te luisteren gelegd en ik wil dan toch wel een aantal aanpassingen doorvoeren. Het wordt uiteraard geen radicale ommekeer en geen enkele uitvoering is perfect, maar ik wil hier en daar wel iets wijzigen aan het tempo, aan een aantal fraseringen en er misschien nog wel meer kleur insteken. Alles een beetje verder vervolmaken.”

Is het deze keer moeilijker of gemakkelijker voor de koren of treedt er een soort tevredenheid op van ‘we kennen dit intussen allemaal wel’...

“Ik ga ervan uit dat vanaf het moment dat iedereen weer op het podium staat, er 100% gefocust wordt op hetgeen ze zingen. Gemakzucht duld ik niet. Trouwens, we zijn met verschillende nieuwe koren samen en dat vergt ook nog wel een aanpassing. We moeten mekaar nog leren kennen en samen zoeken naar een eigen klank, die misschien een tikkeltje kan verschillen met de uitvoeringen van vorig jaar.”

Je bracht zelf het koor Arti Vocali aan. Wat waren daar de redenen voor?

“Ik had vroeger al eens een vervanging gedaan bij Arti Vocali. Een aantal leden van Arti zingt ook mee bij Vox Grata dat vorige keer The Armed Man” heeft meegezongen. Zij zaten intussen zonder dirigent en zochten naar een acute oplossing voor hun koor. Rekening houdend met de beperkte tijd die nog restte en met de mogelijkheden die het koor bezat, leek dit een leuk project voor hen om hieraan mee te werken en intussen rustig te bedenken hoe het voor hen verder moest in de toekomst.”

Is optreden met meer dan 200 zangers geen uitdaging en krijg je al die mensen zonder veel drummen op het podium?

“Het is inderdaad een uitdaging om met een koor op te treden van meer dan 200 zangers. Maar je kan ook voor indrukwekkende effecten zorgen: stil zingen met 200 man klinkt veel specialer dan dezelfde tekst zingen met b.v. 20 zangers. Je kan een beroep doen op meer dramatische effecten.

Om ze allemaal op het podium te krijgen, dat was een enorm puzzelwerk om het goede evenwicht te bereiken. Pas deze week denk ik erin geslaagd te zijn de juiste plaatsen toe te wijzen. Het is nu aan de koorleiders van alle deelnemende groepen om die taken verder uit te werken. Al vanaf de eerste gezamenlijke repetitie begin mei in Hoevenen wil ik iedereen al op de plaats zien waar ze ook in de Elisabethzaal zullen opgesteld staan.”

Je verwacht geen moeilijkheden voor toeschouwers en uitvoerders om in de Elisabethzaal te geraken, ondanks de geplande metrosluiting?

“Neen, het is heel simpel. De mensen die in Antwerpen wonen, kunnen gewoon met de fiets, te voet of met de tram komen, want aan het Centraal station is er een keerlus voorzien. De anderen kunnen met de trein komen. Ze rijden b.v. vanuit Roosendaal rechtstreeks tot aan het Centraal station en als ze op tijd zijn, kunnen ze zelfs nog eerst de dierentuin bezoeken. Na het concert blijft er nog genoeg tijd over om in de middenstad iets te gaan eten. En voor wie absoluut met de auto moet komen: er is een wagenparking voorzien onder het Astridplein.”

Simon, je bezit een muzikaal en creatief brein, je beschikt over een flinke portie (Britse) humor, je kan kritische muzikanten zodanig bespelen dat je ze in de richting krijgt zoals jij dat wil. Je onderzoekt het werk van August De Boeck, je hebt de uitvoering van de Eroica-symfonie van Beethoven en Peer Gynt op jouw palmares staan, je bent de vaste huispianist van Bevelegeld FV, waarmee je regelmatig concerten verzorgt in de Sint-Jacobuskerk van Kapellen. Maar hoe zie jij jouw verdere evolutie?

“Ik geef ook nog les aan de muziekacademie van Kalmthout en ik leid het West-Brabants Symfonie orkest. Maar sinds kort ben ik ook dirigent van het Piuskoor In Hoogstraten en misschien komen er nog wel koren bij. Van dirigeren word je een gelukkig mens, heb ik ooit gezegd. En dus lijkt het erop dat ik stilaan meer koren ga dirigeren. Hoe kunnen zij zich profileren, waar kunnen en willen zij naartoe en daartoe wil ik ze de nodige ondersteuning bezorgen.”

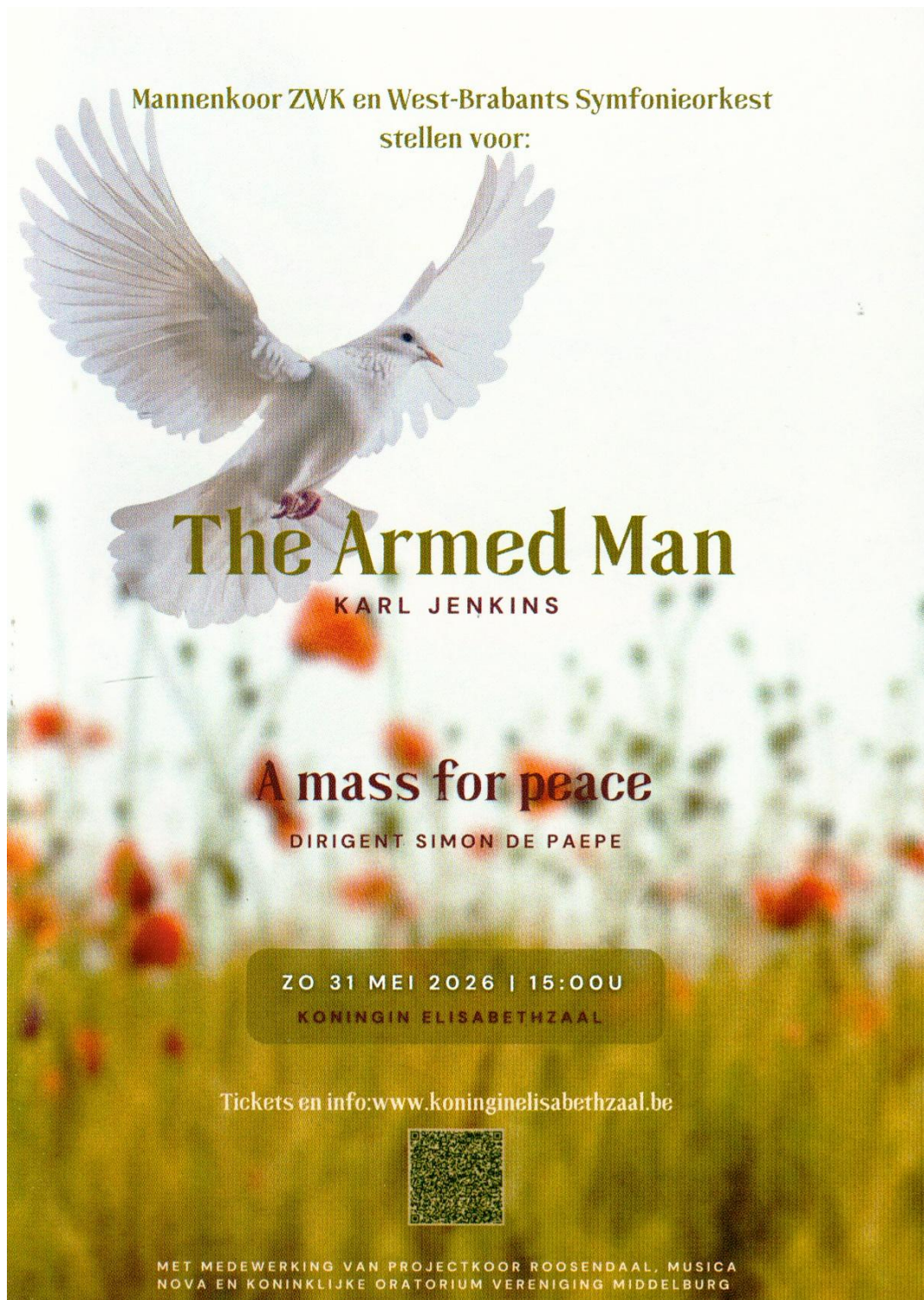
In een verdere toekomst staat er ook de uitvoering van de Rubenscantate op de Antwerpse Grote Markt op het programma. Kan je daar al iets meer over zeggen?

“Dat is een organisatie om de 450ste geboortedatum van Pieter Pauwel Rubens te herdenken. Hij is geboren op 28 juni 1577 en dus gaan we die uitvoering op zondag 27

juni laten plaatsvinden in open lucht met de medewerking van heel wat koren zoals o.a. de Zingende Wandelkring. In principe is dat één grote uitvoering, maar misschien zijn er ook kleinere uitvoeringen mogelijk op andere plaatsen, maar dat moet nog beslist worden. Misschien is er ook nog een uitvoering mogelijk op de vrij grote markt van Bergen-op-Zoom. Ook dat moet nog beslist worden.”

Heb je nog grote plannen voor nadien?

“Ik wil nog niet verklappen over welke componist het gaat, maar ik ben bezig om te kijken of we in 2028 misschien iets van hem kunnen uitvoeren. Mocht het zo ver komen, dan weet ik jullie zeker wonen (lacht).”

Mannenkoor ZWK en West-Brabants Symfonieorkest
stellen voor:

The Armed Man

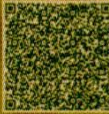
KARL JENKINS

A mass for peace

DIRIGENT SIMON DE PAEPE

ZO 31 MEI 2026 | 15:00U
KONINGIN ELISABETHZAAL

Tickets en info: www.koninginelisabethzaal.be

MET MEDEWERKING VAN PROJECTKOOR ROOSENDAAAL, MUSICA
NOVA EN KONINKLIJKE ORATORIUM VERENIGING MIDDELBURG

Hoe geraakt een amateurkoor in de prestigieuze Elisabethzaal?

Geef toe dat ook jullie neus krulde toen je hoorde dat je binnenkort op het podium zal staan van de prestigieuze Koningin Elisabethzaal, waar de beste orkesten en toonaangevende solisten uit de ganse wereld hun opwachting maken. En toch slaagde een (weliswaar heel degelijk) amateurkoor zoals de Zingende Wandelkring erin om – samen met enkele andere koren uit België en Nederland - op 31 mei e.k op deze plaats voor het voetlicht te treden met The Armed Man.

Dat vroeg toch om toelichting bij de dynamische man die daar meer dan enkele dagen werk aan besteedde, nl. ons bestuurslid Luc Korthoudt.

“Nadat ik eerst dirigent Simon De Paepe en de verantwoordelijken van het West-Brabants Symfonie Orkest gevraagd had of zij het project zagen zitten, ben ik in juli 2025 begonnen met de eerste contactnames. Al vrij snel kregen wij een positief antwoord van de concertzaal in Brugge. Van de Elisabethzaal nog niets. Marianne Dekkers, voorzitter van het Brabants orkest suggereerde dan om eens te polsen bij Bozar in Brussel. Het bleek niet meer dan een goedbedoelde suggestie, maar toen we van Antwerpen half augustus nog steeds geen antwoord kregen, heb ik opnieuw contact gezocht met hen.”

En zo is het in orde gekomen?

Luc Korthoudt: “Nog niet helemaal. Eind augustus kregen we eindelijk antwoord met de melding dat we de tweede optie waren om op 31 mei over de zaal te kunnen beschikken. Vanaf begin september ben ik dan begonnen met een lijst mails om onze motivatie kracht bij te zetten. Bij een organisatie die zelf over een symfonisch orkest beschikt, waren ze o.a. wel geïnteresseerd naar het niveau van het West Brabants Symfonie orkest. Op 29 september 2025 heb ik dan uiteindelijk naar de telefoon gegrepen met de vraag hoe de situatie ervoor stond. Het was meteen de eerste maal dat we positief nieuws kregen. En op 2 oktober kregen we dan de officiële goedkeuring. Ze vonden het toch wel een aangenaam programma.”

Moesten er verder nog een aantal obstakels overwonnen worden?

“Het was b.v. nog wel de kwestie om een aantal gezamenlijke repetities te organiseren. Simon wilde best wel tijdens het Pinksterweekeinde repeteren, maar in dat weekeinde hadden we zelf al andere activiteiten op ons programma staan. Er kwamen een aantal valabele repetitieplaatsen ter sprake, maar het werd uiteindelijk twee keer de kerk van Hoevenen en de generale in de repetitieruimte van het orkest in Roosendaal.”

Er hangt ongetwijfeld ook een behoorlijk prijskaartje vast aan de huur van de Elisabethzaal?

“Inderdaad. Voor de huur van de zaal moeten wij 12.500€ betalen, plus nog wat kosten her en der, o.a. om een ruimte ter beschikking te krijgen waar de koren en het orkest zich kunnen terugtrekken. Ook was er de mogelijkheid om met de belichting van de zaal bepaalde delen van het optreden speciaal in het voetlicht te plaatsen, maar dat bracht bijkomende kosten met zich mee. En het was altijd de optie om een concert aan redelijke prijzen aan te bieden. Want bovenop de prijs voor de zaal moeten we ook 4€ per verkocht ticket betalen aan de Elisabethzaal. Om niet af te sluiten met een deficit willen we bijgevolg aan minstens 1000 toeschouwers geraken.”

Kunnen we dan ook de ganse dag over de zaal beschikken?

“Van zondagochtend tot zondagavond. We mogen onze eigen lunchpakketten en drinken in plastic bekertjes meebrengen. Maar na de vertoning kunnen we ook drank afnemen van de Elisabethzaal. Er is geen pauze en daarom verkregen we wel dat we tot 18u30 kunnen blijven om iets te drinken. Voor de Nederlanders is het station vlakbij en zij kunnen dus rechtstreeks de trein naar Roosendaal nemen. Het openbaar vervoer nemen lijkt zeker een optie, want ook de trams stoppen aan het Centraal station. Ik denk wel dat iedereen tevreden zal zijn over de organisatie, zoals dat vorig jaar ook het geval was in DeSingel.”

Je hebt onlangs nog een laatste afspraak gehad...

“Inderdaad, eind april nog even de laatste puntjes op de i zetten om het draaiboek compleet in orde te hebben. Ik ben toen ook op het podium gaan staan en ik moet toegeven dat je dan toch even de kriebels krijgt als je ziet welke immense zaal daar voor je ligt. Ik denk dat het voor een amateurkoor echt een bijkomende attractie is om daar te kunnen optreden. En als deze voorstelling geslaagd is, hebben we misschien een voet in huis om ook in de toekomst nog eens uit te pakken met een stevige uitvoering.”

Zijn er op 31 mei nog tickets te verkrijgen aan de inkom van de zaal?

“Ja. Tenzij de zaal tegen dan is uitverkocht. *(lacht)* Weet wel dat wij echt niet weten wie er precies tickets kocht, want noch DeSingel, noch de Elisabethzaal mogen die namen doorgeven sinds de wet op de privacy.”

Tickets: www.koninginelisabethzaal.be

“Heer ontferm u” mét of zonder bretellen

Het was een gezellige bijeenkomst daar in Hoboken met enkele opvallende nieuwigheidjes bij Arti Vocali, waar het bestuur van de ZWK zich ongetwijfeld diep over zal buigen. Mag er voortaan ook gedronken worden voor de repetitie begint? Lassen we in de toekomst ook een pauzemoment in? En is het bij ons voortaan ook regel dat we niet meer contant onze consumpties mogen betalen?

Enfin, alles verliep vlotjes tot er een discussie kwam over de juiste uitspraak van Kyrieleison. Er kwam bretellengetrek bij te pas om te weten of het nu ‘eh-lee-ee-son’ of ‘eh-leh-ie-son’ is qua uitspraak.

Eigen Krabbels zou Eigen Krabbels niet zijn, mocht het niet zijn gespecialiseerde speurneus op de zaak zetten.

“Eigenlijk is dit een interessante kwestie, omdat er een verschil bestaat tussen de klassieke Griekse en de kerkelijke Latijnse uitspraak. In de gezangen wordt meestal de kerkelijke uitspraak gebruikt,” begint onze specialist.

“Hier volgt het verschil tussen beide uitspraken.

1. De kerkelijke (Latijnse) uitspraak

In de meeste koren en liturgische zettingen volgt men de Italiaans-Latijnse traditie. Hierbij wordt de ‘ei’ uitgesproken als twee afzonderlijke klinkers.

- Uitspraak: eh-lee-ee-son
- Klank: de **e** en de **i** worden na elkaar verklankt (een diëresis-klank). De klemtoon ligt op de tweede ‘e’.

2. De Griekse uitspraak (Erasmiaans vs. Modern)

Omdat de tekst oorspronkelijk Grieks is, zijn er twee wetenschappelijke benaderingen:

- **Modern Grieks:** in het modern Grieks wordt de combinatie ‘ei’ (epsilon-iota) uitgesproken als een ‘lange ie’. Men zegt dus: e-lé-ie-son.
- **Klassiek (Erasmiaans):** hier wordt het uitgesproken als een tweeklank die lijkt op de ‘ei’ in ‘geit’, maar dan iets opener.

Waarom hoor je vaak ‘e-le-ie-son’?

In de zangkunst (vooral in de klassieke muziek van Bach tot Mozart) wordt de **i** vaak heel kort en helder ingezet na de **e**. Dit helpt om de tekst verstaanbaar te houden in een grote (kerk)ruimte. Je zingt dus eigenlijk:

Ky-ri-e e-le-i-son (Kie-rie-eh eh-leh-ie-son)

Belangrijk: het wordt dus NOOIT uitgesproken als de Nederlandse ‘ei’ van “ei met zout” (een scherpe tweeklank), maar bijna altijd als een vloeiende overgang van de **e** naar de **i**. Bij de vraag om feedback bij Simon De Paepe gaf die als antwoord ‘eleison wordt met een ei-klank gezongen en een i vlak voor de medeklinker.’ En dat is dus niet bij de bretellen getrokken en voor iedereen duidelijk. Heer ontferm u over ons.”

Storing op de lijn

De Fransen zeggen Jeudi Saint, de Duitsers Gründonnerstag en de Angelsaksen Maundy Thursday. Bij ons is wit altijd schoon en dus houden we het bij Witte Donderdag.

Op die dag herdenken de christenen het fameuze etentje van hun voorganger Jezus met zijn trouwe makkers.

Dat hun avondje uit, op een galgenmaal zou uitdraaien, wist alleen de gastheer.

De gasten rond de tafel hadden al heel wat watertjes doorzwommen en woelige meren bevaren. Tenslotte waren een aantal onder hen vissers.

'Mensenvissers' zou hun leider ze noemen en zeg niet dat die omscholing een slag in het water is geweest. Na meer dan tweeduizend jaar resideert in Rome nog altijd een opvolger van die Jezus. In die stad woonde en werkte eeuwen geleden ook da Vinci, de kunstenaar die een zeer mooi groepsportret van die vissers schilderde.

Ze staan er allemaal op hun paasbest op en de man in het midden is duidelijk het onderwerp van hun drukke, met veel armbewegingen gepaarde, gesprekken.

Men zou van minder als men net te horen kreeg dat er een louche gast mee mag aanschuiven. Bij het gelijkaardige tafereel van Dirk Bouts gaat het er wat meer ingetogen aan toe en daar zitten de gasten ook fatsoenlijk rond de tafel.

De evangelist Johannes weet over die avond ook nog te vertellen dat Jezus na het eten de voeten van de genodigden waste. Daar maakte onze noorderbuur Lambert van Noort dan weer een schilderij van.

Voor Leonardo moet men naar Milaan, voor Dirk niet verder dan Leuven en voor Lambert is het gewoon de straat oversteken richting KMSKA .

Voor een voetwassing konden uitverkoren parochianen in niet zo lang vervlogen dagen ook terecht in de kerk van de Heilige Geest. Nu wassen de aanwezigen daar gewoon hun handen.

Over propere handen gesproken.

Pilatus waste ze in onschuld en schoof de hete aardappel door naar de joden. Maar die riepen in koor: 'Kruisig hem'. Waar ze enigszins hypocriet aan toevoegden dat het 'naar hun wet' onrein is en het, zeker zo vlak voor Pasen, niet paste iemand terecht te stellen.

Onlangs werd in de Knesset, het Israëlische parlement, een wetsvoorstel aangenomen dat voorziet in de doodstraf voor Palestijnen. Mijn maag keerde om toen ik foto's zag van die dolgedraaide ultra's die hun overwinning vierden met de champagnefles in de hand.

Eli Eli lama sabachtani of Mijn god, mijn god waarom hebt ge mij verlaten. Het zijn de woorden van die man aan het kruis.

Waarom die er hing, en dat weet elke lezer, heeft Judas op zijn geweten.

Minder bekend is het feit dat er ook zoiets bestaat als een 'Evangelie van Judas'.

(De vier die wij kennen hebben trouwens nog meer concurrenten.)

Alleen kopieën van enkele fragmenten zijn bewaard gebleven.

Enfin, Judas is van tafel weggegaan om voor een bedrag van dertig zilverlingen de verblijfplaats van Jezus te verraden. Dat had hij misschien niet gedaan als de broodjes van die fameuze maaltijd wat lekkerder waren geweest. Zoals de verse pistolets die de zangers bij de herdenking ervan voorgeschoteld kregen.

Zonder Judas geen verraad en geen kruisiging beweren sommigen, maar ja, 't was nu eenmaal voorspeld zeggen dan weer anderen.

Als die al bestaat, heeft Judas dan recht op een plaatsje in de hemel?

Er wordt gezegd dat God barmhartig is. Ik moet er eerlijk gezegd niet aan denken dat ik hem ooit eeuwig mag aanschouwen. Eeuwig is verschrikkelijk lang, maar misschien kan ik mijn dagen vullen met Donald en Bibi op gezette tijden een welgemikte schop onder hun kont te geven (Bibi in de hemel? Nu ja, Jezus was toch ook een jood). Op verzoek van Paus Leo XIV, die daar dan ook wel moet vertoeven, zal de barmhartige wel eventjes een oogje dichtknijpen. Ik sluit trouwens niet uit dat daarboven ook anderen met mij nog een uitstaande rekening te vereffenen hebben. Een paar duizend leerlingen, daar zitten beslist een pak kandidaten tussen. Wie weet is er in het paradijs wel meer gewezen en geknars van tanden dan in het rijk van de duivel. Waar ik, oef, evenmin in geloof.

In de stiptheid van De Lijn geloof ik ook niet.

Na het boven vermelde avondmaal met de lekkere broodjes – en ik hoop uit de grond van mijn hart dat het niet het laatste zal zijn – begaf ik mij naar een verhoogde stoep waar, zo beloofde toch een elektronisch bord, over drie minuten een tram mij zou komen ophalen.

Omdat het nogal frisjes was en ik geen zin had om in een schuilhokje naast een tweetal druk gesticulerende en taterende jonge dames plaats te nemen – voor je het weet moet je aan een of andere geüniformeerde ‘zijne pas’ laten zien – liep ik op de verhoogde stoep wat heen en weer.

Nu en dan een blik richtend op het bord met digitale cijfers dat ondertussen van de drie een vier had gemaakt. Tot na een volgende inspectie bleek dat De Lijn duidelijk van plan was me nog een poosje aan de lijn te houden, want geef toe, van vier naar vijftien is een behoorlijke sprong en voedt enige onzekerheid al is die dan niet meteen existentieel zoals in ‘En attendant Godot’. Uiteindelijk kwam Godot niet, maar zijn komst was dan ook niet met een uitdrukkelijke belofte van aankomst aangekondigd. Had mevrouw A. De Ridder die in Vlaanderen het verkeer regelt, zonder enige vooropzeg mijn tram aan haar rigoureuus besparingsplan toegevoegd?

Omdat ik niet alleen het zingen maar ook het wandelen lichtjes aan het afbouwen ben, drong een alternatieve reisroute op wielen zich op, want digitaal stond de teller ondertussen op 20. Toen die route al enige vorm begon te krijgen, stootte ik op een man met in zijn hand een bloem, een paasbloem. Meteen ontwaarde ik boven het hoofd van de man de vurige tong van de Heilige Geest, in wiens kerk hij blijkbaar nog net gezongen had. Hij was duidelijk een WK’er van de nieuwe lichting die nog niet bepaald wist wat hij met iemand van de oude lichting moest aanvangen.

Een uitwisseling van namen leek me een goede intro, maar dan moest de man wel eerst even opkijken en zich bevrijden van het apparaatje dat hem duidelijk in de ban hield. Blijkbaar verschaftte het ding hem enorm veel levensvreugde en in deze troebele tijden is een blijde boodschap altijd meegenomen.

Mijn armtierig boodschapje had kunnen zijn: ‘Ik ben R. en schrijf in Krabbels’ of zoiets. Ik liet het want dat kon als een dreigement opgevat worden.

Trouwens, hij keek geen moment op en bleef maar zalig en ononderbroken grinniken en lachen, zo blij en opgewekt was hij.

Ondanks de klank van de stad leek het of ik een haan driemaal hoorde kraaien.

Toen kwam zijn tram die nog niet de mijne was.

Mijn overvolle 10 arriveerde nog net voor Goede Vrijdag.

Een dag vol smarten zoals we weten.

Lama sabachtani.

En dat soort dingen.

Maar vraag mij niets.

Uw slimme foon.

Die weet er alles van.

Hilde Van Kampen: “Ik hou van kinderen, dieren en natuurlijk Johan”

Ze is een mooie vrouw met een weelderige krullenbol. Moeilijk te schatten hoe oud ze precies is (72 voor de curieuzeneuzen), maar verder een open boek: een amper te stuiten spraakwaterval. Niks verbazends als je weet dat ze meer dan 40 jaar full-time kleuterleidster was.

En waar haar interesses naartoe gaan, is al snel duidelijk als je de prachtige woning betreedt, waar haar drie hondjes (Otje, Roosje en Millie) je enthousiast verwelkomen. Verder verraden een aantal foto's ook haar liefde voor de kinderen en zeker de kleinkinderen, die een actieve rol in haar leven innemen.

“Ik hou van kinderen, van hondjes en natuurlijk van Johan,” want Hilde Van Kampen is ook al meer dan dertig jaar de vrouw van onze ex-dirigent Johan Clerckx. Een leuke kennismaking met een vlotte vrouw, die stiekem ons gesprek al had voorbereid.

Nog voor we de eerste vraag gesteld hadden, kregen we een overzicht van haar ouders en grootouders, samen met de plaatsen waar die allemaal een verleden hebben opgebouwd: Stabroek, Hove, Sint-Job, Deurne...

“Maar een klein gedeelte van mijn jeugd heb ik op de Luchtbal doorgebracht. Mijn vader – een echte Vlaming met een ferme voorkeur voor het Nederlands in het onderwijs – werkte aan de stad Antwerpen en toen was je verplicht om binnen de stadsgrenzen te wonen. Wij woonden op een appartement op de Luchtbal, maar toen ik negen jaar was, konden mijn ouders daar een stuk grond kopen om er een huis te bouwen. Ons interesseerde het toen niet echt, maar in die periode gingen we overal naar huizen kijken en boeken als ‘Schöner Wohnen’ werden gretig bekeken.

Jarenlang hadden we daar geen interesse voor, maar sinds we ons huidig huis op Linkeroever en ons vakantieverblijf in Zeeland renoveerden, zijn we dezelfde richting uitgegaan, want we wilden wel degelijk een mooi huis voor onszelf.”

Hoe zag jullie familietoestand er aanvankelijk uit?

Hilde Van Kampen: “Ik heb nog drie zussen en ik was de tweede van het huisgezin. Ik voelde me daar heel goed bij. De oudste zus was nogal ondernemend en mijn één jaar jongere zus was een hele slimme. Zij wisten dus perfect wat ik allemaal moest doen, zonder dat ik daar veel moest bij nadenken. Later kwam er nog een kleine zus bij en wij hebben met z'n vieren nog steeds een hele goede relatie.”

Hoe werd je dan kleuterleidster?

“In Borsbeek bestond er toen een kleuter-normaalschool. Dat was eerder iets voor mij. Ik vond trouwens dat daar veel in de praktijk geoefend werd en de laatste twee jaren deden wij heel veel stages in kleuterklasjes. Ik heb de indruk dat het er nu meer theoretisch aan toe gaat dan vroeger.”

Toen stapte je dus het onderwijs in...

“Hola, niet zo eenvoudig, hoor! In die tijd werd het onderwijs geplaveid met kleuterjuffen. Het was dus vooral zoeken naar interim-opdrachten. Ik heb dan ook jaren interims gedaan via de onderwijsdienst in de Otto Veniusstraat: woensdagmiddagen in de Duinstraat, tijdelijke jobs in de Somersstraat, vier jaar in de twee kleuterklassen van Sint-Lodewijk op de Lombardenvest, tot ik via de Mère Jeanne-school in de Hertsdeinstraat belandde. Daar ben ik gebleven van 1982 tot mijn pensioen in 2014. Ik heb er 32 jaren een zalige tijd beleefd.”

Was de school in de Hertsdeinstraat geen onderafdeling van Sint-Norbertus?

“Klopt. Zo hebben we jarenlang meneer Croux als directeur gekend. Maar die kwam maar zelden naar de Hertsdeinstraat, zodat we daar eigenlijk lekker ons ‘goesting’ konden doen. Al moesten we natuurlijk alle initiatieven voorleggen aan meneer Croux, maar meestal zei hij ‘ja’.

Ik had in die tijd een hondje gekocht en toen ik vroeg of die mee naar de school mocht komen, kon dat. Het diertje werd natuurlijk verwend door de kleuters en dat liep wat rond op het grasveldje binnen de school. Later volgden er nog drie konijnen, waar we een

afsluiting moesten voor voorzien. Stilaan kwamen daar meer konijntjes bij. Later gingen we nog kuikentjes kopen op de markt. De haan moesten we wegdoen omdat die te veel lawaai veroorzaakte voor de burens. We hebben ook nog cavia's gehad, een hamster, wandelende takken... Enfin, kindjes die braaf waren en graag diertjes zagen, mochten die mee naar huis nemen."

Dat leek me een zalige tijd?

"Absoluut. We gingen regelmatig naar het poppenspel van "Mieke Krik". Tijdens de Opendeurdagen mochten de ouders meedoen met allerlei spelletjes. Eén ding (en daarna nog veel meer) hebben we niet gevraagd aan meneer Croux en dat was toen we in een deel van zijn bureau een knutselruimte hebben gemaakt. Het zoldertje erboven (2 vierkante meter) werd een speelhoekje! Ik had meestal de vijfjarigen in mijn klas."

Was het in de school dat je kennis maakte met Johan?

"Ja, wij kwamen inderdaad in contact met de leerkrachten van Sint-Norbertus. In het tweede leerjaar gaf Johan toen les. Er kwam vrij snel een 'klik', we werden verliefd op mekaar, we hadden nagenoeg dezelfde ideeën over de opvoeding van kinderen en we zijn stilaan bij mekaar gaan wonen."

Moesten er niet een aantal obstakels overwonnen worden?

"Zeker. Hijzelf was gescheiden. En voor ik hem leerde kennen, had ik al een zodanige kinderwens dat ik BOM-moeder werd en dus kreeg hij er een dochter van 2,5 jaar bij, ons Babs. Zij zorgde intussen voor twee kleinkinderen: Romi (3 jaar) en de eerste jongen in onze familie, Mathis (intussen anderhalve maand oud).

Wat ook wel leuk was in onze prille relatie, was dat we er elk jaar één weekendje op uittrokken naar Radeske: de kindjes van de kleuterklas met o.a. Anneke Van Ael in de klas, die van het eerste leerjaar met een heel begripvolle collega en het klasje van Johan. De tweede dag mochten de ouders hun kindjes komen ophalen in Radeske en ze konden er mee spelletjes doen. Heel leuk. Zes jaar hebben we dat vol gehouden."

Met Johan kwam je tegelijkertijd terecht bij de grote familie Clerckx en bij zijn muzikale activiteiten...

“Op de school leidde Johan wel enkele jaren ‘Het Hertsdeintje’, een koor met de moeders van de school. En als de negen broers en zussen Clerckx bij mekaar komen, moet er een zaal gehuurd worden. Dat gebeurt dus niet zo heel veel en bijgevolg heb ik een hechtere band met de zussen Suzanne en Mia, met wie we wel eens naar zee trekken.”

Hebben Johan en jijzelf dezelfde muzikale smaak?

“Nee. Zeker niet. Hij houdt meer van klassieke muziek, terwijl ik liever meer populaire muziek hoor. Dat kunnen Wallebakliederen zijn, of eerder rustige muziek van b.v. Julien Clerc of ook wel Bart Peeters, Boudewijn De Groot, luisterliedjes. Al moet ik toegeven dat ik soms na de schooltijd eens even geen muziek wilde beluisteren en meer nood had aan rust. Intussen ben ik ook al lang aangesloten bij Klankjorum, dat volgend jaar haar 30-jarig bestaan viert.”

Vind je het dan niet vervelend dat Johan dikwijls weg is voor de muziek?

“Het enige dat ik vervelend vond, was dat hij ook op zondagochtend nog moest dirigeren in de mis. Zo konden we nooit op weekeinde vertrekken, maar tijdens de week had ik daar minder problemen mee, want ik ging zelf wandelen, ik ga nog turnen of ik ben met de kleinkinderen bezig. Hij vond het vroeger ook niet erg dat ik na mijn kleuterloopbaan nog bijna tien jaar ‘nanny’ was om tussen 15u en 20u spelletjes te spelen met kindjes van een drukke familie, die ik soms ook aan de school ging ophalen.”

Maar je kreeg van de ZWK ook bij elke Ceciliadiner een ruiker bloemen.

(grijnst) “Dat waren ook de enige bloemen die ik kreeg in een gans jaar, want Johan is echt geen romanticus. Niks slecht van hem, hoor! Hij is nu éénmaal iemand die zeer bezorgd is, alles vanop afstand bekijkt en bij wie je steeds terecht kan als er problemen opdoemen. Het andere leuke contact met de ZWK was, dat we in de school steeds het bezoek kregen van Dré Fordel als Sinterklaas en Eddy Van den Driessche als Zwarte Piet.”

Je bent wel een boekenlezer?

“Dat heb ik van mijn moeder en vader meegekregen. Hij was Vlaming, maar niet fanatiek katholiek, wat mijn moeder wel meer was. Maar hij was wél een boekenverzamelaar. Een hele kelder vol. Hij hield veel van droge humor. En toen wij ons huis op Linkeroever verbouwden, werd ook hier de kelder volgestouwd met boeken. Intussen is dat voor een groot deel vervangen door speelgoed.”

Wij genoten eigenlijk van een redelijk vrije opvoeding, zodat we ook alles aan onze ouders konden vertellen. Toen ik 20 jaar was, lifte ik met mijn jongere zus doorheen Frankrijk, we gingen dan acht dagen kanovaren in de Tarn en nadien liften en kampeerden we door naar het zuiden van Frankrijk.”

Naar welke soort literatuur ging jouw voorkeur?

“Alle boeken van Torey Hayden, dikwijls over kinderen uit probleemfamilies. Verder Nicolas Eveans, eerder over de natuur. Ook Griet Op de Beeck. Of verhalen over het verleden, liefst waar gebeurde vertellingen, boeken over pedagogie of psychologie, ook wel psychologische thrillers. Niet louter thriller, want daar ga ik dan te veel in op. In de auto heb ik steeds een boek bij me. En buiten literatuur geniet ik ook wel van de humor van Geubels. Zijn shows vind ik ook wel smaakvol. Hij is iemand die ook met zichzelf kan lachen.”

Julie wonen hier prachtig. Hoe ziet een doordeweekse dagindeling er bij jou uit?

“Wij hebben inderdaad lange gesprekken gehad met de architect, die niet alleen zorgde voor moderne bijgebouwen, maar ook voor een zwembad. Daar ga ik elke ochtend in zwemmen, dan doe ik een wandeling met de hondjes, boodschappen doen, lezen, de kleinkinderen ophalen aan de school. Want met Johan heb ik dus ook nog twee

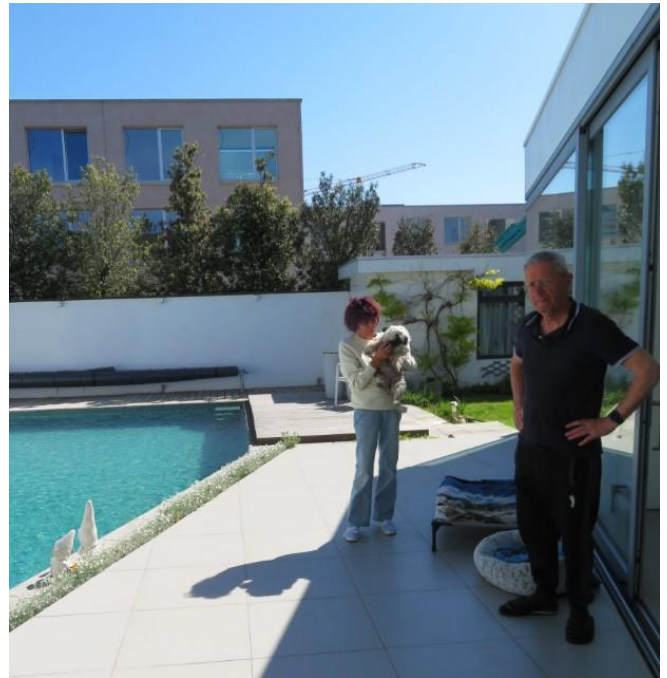
gezamenlijke dochters: Margot, die altijd druk in de weer is met reizen en allerlei activiteiten, en Eliesse, die ons twee schattige kleindochters bezorgde met Lua (10 jaar) en Mio (9 jaar). Dankzij ons zwembad, konden zij al zwemmen op hun vier jaar. Ze hebben geen schrik van het water.”

Jullie trekken met de kleinkinderen ook dikwijls naar Zeeland.

“Ook daar hebben we recent nog enkele renovatiewerken uitgevoerd. We verhuren dat huis daar in Kamperland, maar nagenoeg elke schoolvakantie trekken wij er met de kleinkinderen naartoe, terwijl hun ouders dan tijdens het weekeinde langs komen. Soms druk, maar supergezellig en ik vind dat heel belangrijk om de band met de kinderen en de kleinkinderen te behouden.”

Dat wil je ongetwijfeld nog lange tijd zo houden?

“Zeker. Dat zijn ook de wensen voor de toekomst. Zelf gezond blijven, regelmatig naar het zomerhuisje, de kinderen en kleinkinderen zien groeien in een wereld zonder oorlog (hopelijk), want we leven uiteindelijk wel in een goed land. En zelf trekken we graag eens op wandeltochten naar natuurgebieden in Frankrijk of in de Ardennen, even ver weg van het lawaaierige leven. Zalig!”

Drukke activiteiten in Radeske

Op dinsdag 28 april was er heel wat activiteit in Radeske. Zoals we al eerder lieten weten, vernieuwen we onze verwarmingsinstallatie. We schakelen over van mazout naar propaangas. Voor de lezers die zich zorgen zouden maken over de vraag waarom we dan niet overschakelen naar warmtepompen, kunnen we enkel meegeven dat architecten dit ons ten stelligste hebben afgeraden vanwege de isolatieproblematiek. Voor deze omschakeling waren we genoodzaakt om een grotere tank te plaatsen.

Ook hadden we een afspraak met Bart De Busser, de installateur van de nieuwe verwarmingsketels.

We hebben onze offerte overlopen en 'de puntjes op de i' gezet zodat de installatie vanaf 24 augustus vlekkeloos kan verlopen. Volgend punt op onze rijk gevulde dag was de keuring van onze elektrische installatie door OCB.

De altijd vriendelijke Attila zette pluimen op onze hoed voor het puike onderhoud, de heerlijke koffie en nog enkele persoonlijke zaken.

Kers op de taart was de levering van de nieuwe matrassen en hoofdkussens.

Na meer dan 10 jaar intensief gebruik waren onze matrassen aan vervanging toe.

Het was een hele karwei om alle versleten matrassen naar beneden te halen en de nieuwe te installeren. De groepen kunnen nu alweer beter genieten van hun nachtrust.

Tussendoor genoten we ook van een heerlijk broodje en een straaltje zon.

De werkploeg van Radeske

Advertentie

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Verzekeringsmakelaar Johan Van Asch

Provinciale Steenweg 172

B2627 Schelle

Tel: +32 (0)479 98 10 65

E-Mail: johan.vanasch@skynet.be

KBO-nummer: 0525.898.564

RPR-nummer: 630921-321.47

- ❖ Ruime expertise en service in schadebeheer
- ❖ Vlot bereikbaar voor al je vragen of het regelen van een afspraak
- ❖ Efficiënt en je vertrouwen waard

Weet je dat...

...voor onze dirigent de uitvoering van The Armed Man geen enkel probleem vormt: “Het is eigenlijk gemakkelijk, jullie moeten alleen mooi zingen!”

...een stem uit de coulissen van de tenoren daar nog iets wilde aan toevoegen: “Wij zingen toch altijd mooi!”, waarna hij door zijn buurman in een vocale ippongriep getackeld werd.

...de ZWK regelmatig bulkt aan een overschot van dirigenten. Tijdens de uitvoeringen in de H.-Geestkerk noteerden we op Witte Donderdag liefst drie verschillende dirigenten.

...zelfs met de aanwezigheid van verschillende dirigenten er wel eens iets kan mislopen als de muzikale begeleiding op Goede Vrijdag ontbreekt wegens op weg naar Rome.

...de familie van de Waaslandse componist Oscar Van Durme in het overigens voortreffelijke misboekje van de H.-Geestkerk moest vernemen dat het Ave Verum blijkbaar van ene Oscar Van Dummel afkomstig was.

wij tot onze spijt – en tot verrassing van de betrokkene wegens het voortijdig aankondigen van zijn besluit – moesten vernemen dat voorganger jezuit Herman Paulussen voortaan niet meer vast de diensten zal begeleiden in de H.-Geestkerk.

...de verantwoordelijken van genoemde kerk Herman een mooi geschenk bezorgden en een fraaie ruiker bloemen. Ook alle aanwezigen – en dus ook de ZWK-zangers – met paasbloemetjes naar huis gingen. Een gebaar dat ten zeerste door iedereen gewaardeerd werd.

...de aanwezigheid van het aantal kerkgangers op Witte Donderdag (erg nipt) en op paaszondag (ruim) het aantal zangers van de ZWK overtrof, hoewel die zelf niet zuinig waren om op die feestdagen aanwezig te zijn in de H.-Geestkerk.

...ons koor gevraagd was om mee te doen aan de wereldpremière van een ‘Havenlied’, dat samen met 150 leerlingen zou gezongen worden in het Antwerpse Havenhuis.

...de tekst veelbelovend was, want geschreven door een ervaren stadsdichter in de persoon van Maud Vanhauwaert.

...tekst en muziek echter pas in laatste instantie geleverd werden, zodat er amper tijd was om dat nieuwe Havenlied degelijk in te studeren. We zouden nooit met de kinderen samen vooraf kunnen repeteren, er zouden ook koperblazers voorzien zijn, terwijl wij in volle voorbereiding zitten van The Armed Man.

...het bestuur van de ZWK en haar dirigent nog contact zouden opnemen met de organisatoren, want zingen met een blamage is niet de bedoeling.

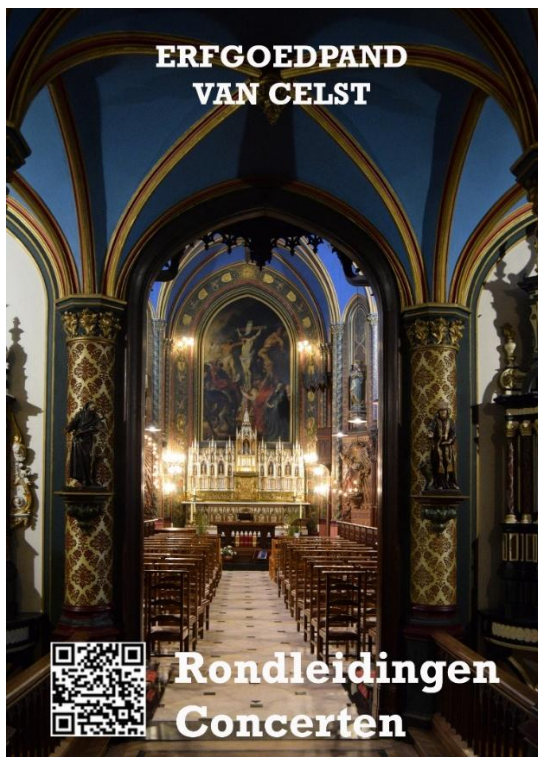
...voor ons kerkconcert einde dit jaar naast een optreden in de Sint-Fredeganduskerk in Deurne ook nog gegadigden optraden in Merksem, Wijnegem en Wommelgem, zodat meer optredens met ons kerstprogramma er duidelijk inzitten.

...de ZWK ook in het weekeinde van 23 oktober een 'koordag' voorziet in huize Radeske om o.a. het kerstprogramma goed onder de knie te krijgen.

...de wandelaars in Liezele vandaag kunnen genieten van een stralende dag met niet minder dan 25 graden. Meer gegevens in ons volgend nummer.

...de 'lastminute' lezers van dit maandblad op 2 mei om 20u in de Sint-Norbertuskerk (Dageraadplaats, Antwerpen) nog kunnen genieten van het Vivaldi-concert met motetten voor alt solo met Peter Ickx als countertenor, het strijkkwartet Ensor en Dieter Van Handenhoven aan het klavecimbel.

...onze vrienden van de Chorale Caecilia op 3 mei om 15u de 'Carmina Burana' van Carl Orff brengen in de Antwerpse Stadsschouwburg.

... er op 10 mei om 15u een concert plaatsvindt onder de titel 'Verhalen zonder woorden'. In de bijzondere akoestiek van de Van Celst-kapel (Sint-Jacobsmarkt 15) brengen Sara Salverius (accordeon) en Jean-Philippe Poncin (klarinet en basklarinet) werken die bekroond werden met de publieksprijs van de Belgian Worldwide Music Awards.

...er op 24 mei in de Sint-Willibrorduskerk (Kerkstraat in Antwerpen) om 11u een artiestenmis gezongen wordt door het koor vocAmuze met o.a. de mis van Rheinberger op het programma.

...we wie in de buurt van de Kerkstraat komt een bezoek kunnen aanbevelen bij Bar Chapel (Kerkstraat 150) met een ruime keuze aan dranken en gerechten. Onverwachts kon er op deze plaats nog een extra-jaartje genieten aan toegevoegd worden. Er is ook een speeltuin voor de kinderen.

...ook onze dirigent Arto in het Groen Kwartier (grens Berchem/Antwerpen) zijn maandelijkse muzikale smaken aan het publiek voorschotelt en op 19 mei is het aangepaste onderwerp 'Giro d' Italia' met veel ritme, dramatiek, passie en zuiderse klanken, waarin elke etappe een eigen muzikaal kleurtje meekrijgt. Aanbevolen en gratis.

...we van onze vriend Luc D. een berichtje kregen uit het verre Marokko, dat hij zeker aanwezig zal zijn tijdens de uitgebreide repetities en de uitvoering van The Armed Man.

...we natuurlijk onze ex-leden niet vergeten: Ivo Peeters in het Cantershof in Hove (0485/189596) en Guido Davidson in De Pelikaan, Bosuil Deurne, K. 173 of 03/3604015.

AGENDA

ZWK
N

Onze voorbije periode ...

Donderdag 2 april 2026

H. Geest – Witte Donderdag

Vrijdag 3 april 2026

H. Geest – Goede Vrijdag

Zondag 5 april 2026

H. Geest – Hoogfeest van PASEN

In de nabije toekomst ...

Vrijdag 1 mei 2026 – 14u00

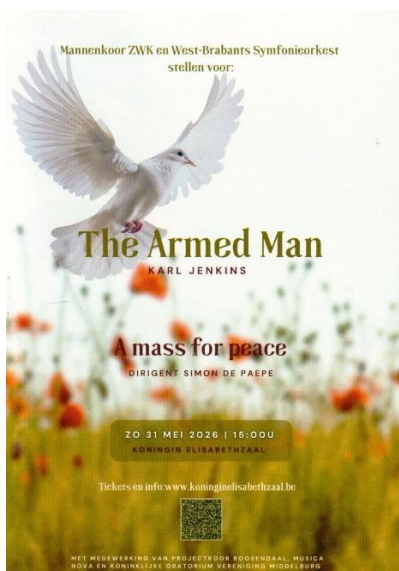
ZWK – Wandeling LIEZELE

Zondag 3 mei 2026 – 10u30

H. Geest – 5de Paaszondag

**Zondag 31 mei 2026 –
15u00**

Tickets **NOG** te bestellen
vanaf
€ 30,00 via het
winkelwagentje van de
Elisabethzaal

Koningin Elisabethzaal
THE ARMED MAN

Antwerpen

<https://elisabethcenter.kmda.org/Tickets/Detail?shop=51E31791-A6B8-4CEA-971B-1DA2B1F8DC02&id=BBF511CD-52BA-F011-A415-D06726C3DBA0>

In de verre toekomst

Zondag 7 juni 2026 – 10u30

H. Geest - Sacramentszondag

Werkten mee aan dit nummer:

Guido De Graeve, Tony Ah Munn, Simon De Paepe, Rik Neel, Ludo Engelen, Dirk De Graeve, Johan Clerckx, Jenny Backx, Hilde Van Kampen, Luc Korthoutd, Arto Van Bauwel, Marcel Coppens (v.u.).

